

Vážené auditórium, milé kolegyně a kolegovia,

dovoľte mi, aby som v rámci záveru nášho oficiálneho stretnutia prispela niekoľkými slovami k zhodnoteniu jeho obsahu s akcentom na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky. Pri tomto hodnotení sa budem pridŕžiavať „správy“, ktorá Vám bola všetkým predložená.

Ústavný súd Slovenskej republiky pri výkone svojich kompetencií štandardne zohľadňuje legislatívu Európskej únie, medzinárodnoprávne dokumenty týkajúce sa základných práv a slobôd a samozrejme taktiež judikatúru Súdneho dvora Európskej únie a Európskeho súdu pre ľudské práva.

Ústavný súd už v úvodných obdobiach svojej existencie v rámci rozhodovacej činnosti vyslovil, že pri interpretácii a aplikácii vnútroštátneho práva je potrebné prihliadať na medzinárodnoprávne štandardy. Obmedzenie výkladu právnych noriem na vnútroštátny výklad by v konkrétnom prípade mohlo totiž viesť aj k založeniu medzinárodnoprávnej zodpovednosti Slovenskej republiky pre nerešpektovanie medzinárodných záväzkov.

Ústavný súd zároveň poukázal na skutočnosť, že viaceré základné práva a slobody zaručené v ustanoveniach ústavy sú svojím obsahom zhodné či porovnateľné s právami a slobodami garantovanými Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd a že v tomto smere je nevyhnutné brať na zreteľ štandardy aplikácie týchto ustanovení dohovoru zo strany Európskeho súdu pre ľudské práva.

Ústavný súd sa vo svojej judikatúre samozrejme odvoláva aj na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie. Najčastejšie sa tak deje pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie práv v konaní alebo postupom všeobecných súdov alebo iných orgánov verejnej moci vo veciach týkajúcich sa otázok spadajúcich do pôsobnosti práva Európskej únie.

Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti využíva na komparáciu aj rozhodovaciu činnosť zahraničných ústavných súdov. Osobitne zaujímavý a inšpiratívny je tento prístup vo vzťahu k judikatúre ústavných súdov tých krajín, ktoré so Slovenskou republikou spája spoločný historický, spoločenský a do určitej miery aj právny vývoj. V tomto smere máme na mysli predovšetkým krajiny strednej Európy, čo však neznamená, že by sa záujem ústavného súdu obmedzoval iba na judikatúru ústavných súdov týchto krajín.

Vzájomné ovplyvňovanie sa a spolupráca ústavných súdov v Európe nepochybne prispieva k obohacovaniu judikatúry jednotlivých ústavných súdov, napomáha zjednocovanie štandardov a úrovne ústavnej ochrany ľudských práv,

čím nepochybne prispieva k rozvoju štandardu ich ochrany aj na európskej úrovni, minimálne rozvojom a kultivovaním toho, čo právo Európskej únie označuje ako ústavné tradície spoločné pre členské štáty a kvalifikuje ako všeobecné zásady práva Európskej únie. Vzájomné ovplyvňovanie sa a spolupráca ústavných súdov v Európe pritom určite prispieva k rozvoju štandardov ústavnej ochrany v rozsahu presahujúcom hranice Európskej únie.

Milé kolegyne, milí kolegovia,

dovoľte mi na záver našich rokovaní poďakovať pánu profesorovi Holzingerovi a jeho tímu za skvele odvedenú prácu hostiteľov, a to po stránke odbornej aj spoločenskej.

Pán profesor,

vyslovujem veľké ďakujem za slovenskú delegáciu a verím, že aj za ostatných prítomných. Penzum práce, ktorú ste vykonali, sa odzrkadlilo v kvalite rokovaní. Bude ťažké prekonať nastavené parametre.

Ale to všetko už bude v rukách nasledujúceho organizátora – Ústavného súdu Gruzínska.